

Sygn. akt **IV Ka 1560/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym
w składzie:

Przewodniczący: SSO Władysława Motak

Sędziowie: SO Ryszard Małachowski (ref.)

SO Magdalena Miłkaszewicz

Protokolant: Kamila Michalak

przy udziale Prokuratora Prok. Okr. Damiana Korczykiewicza

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2015 r.

sprawy **P. K.**

o wydanie wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie

z dnia 24 kwietnia 2015 r. sygn. IV K 883/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

SSO Magdalena Miłkaszewicz SSO Władysława Motak SSO Ryszard Małachowski

Sygn. akt IV Ka 1560 / 15

UZASADNIENIE

P. K. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. łącznym Sądu Rejonowego w Białogardzie z dnia 19 lutego 2014 roku, sygn. akt II K 400 / 13, na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, obejmującą kary wymierzone wyrokami:

a) Sądu Rejonowego w Białogardzie z dnia 16 października 2007 roku, sygn. akt VI K 263 / 07, w za czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w okresie od dnia 7 marca 2007 roku do dnia 14 marca 2007 roku, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony w okresie od dnia 15 marca 2007 roku do dnia 16 marca 2007 roku, na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z art. 190 § 1 k.k., popełniony w dniu 15 marca 2007 roku, na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, a nadto karę łączną 1 roku pozbawienia wolności,

b) Sądu Rejonowego w Białogardzie z dnia 10 lipca 2008 roku, sygn. akt II K 5 / 08 za czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w okresie od dnia 11 września 2006 roku do dnia 13 września 2006

roku, na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w okresie od dnia 22 maja 2007 roku do dnia 29 sierpnia 2007 roku, na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności a nadto karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonanie na okres próby 5 lat oraz karę 100 stawek dziennych grzywny w wysokości po 10 złotych; przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Białogardzie z dnia 27 lutego 2013 roku, sygn. akt II K 5 / 08, II Ko 2027 / 12, zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności,

c) Sądu Rejonowego w Białogardzie z dnia 18 września 2008 roku, sygn. akt II K 209 / 08, następnie zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 16 grudnia 2008 roku, V Ka 665 / 08, za ciąg przestępstw z art. 244 k.k. popełnionych w dniach 11 września 2006 roku i 13 września 2006 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; za ciąg przestępstw z art. 244 k.k. popełnionych w dniach 28 maja 2007 roku, 3 sierpnia 2007 roku i 29 sierpnia 2007 roku, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności a nadto karę łączną 1 roku pozbawienia wolności,

2. łącznym Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 8 września 2014 roku, sygn. akt II K 167 / 14, na karę łączną 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności, obejmującą kary wymierzone wyrokami:

a) Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 22 stycznia 2014 roku, sygn. akt VI K 991 / 13, za czyn z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 26 września 2012 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniach od 9 listopada 2012 roku do 12 listopada 2012 roku, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 13 listopada 2012 roku, na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności a nadto karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

b) Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 5 marca 2014 roku, sygn. akt II K 1551 / 13, za czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 26 listopada 2011 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

3. Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 2 lipca 2014 roku, sygn. akt IV K 819 / 13, za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 16 lutego 2013 roku, na kary 1 roku pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny w wysokości po 10 złotych.

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2015r., sygn. akt IV K 883 / 14:

I. na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. ustalił, że traci moc wyrok łączny Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 8 września 2014 roku, sygn. akt II K 167 / 14;

II. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 22 stycznia 2014 roku, sygn. akt VI K 991 / 13, Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 5 marca 2014 roku, sygn. akt II K 1551 / 13 oraz Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 2 lipca 2014 roku, sygn. akt IV K 819 / 13 i orzekł wobec P. K. karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

III. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w pozostałej części.

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego P. K. od zapłaty wydatków poniesionych przez Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku łącznego wniósł skazany P. K..

Skarżący wnosząc o zawieszenie wykonania wobec niego kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności, w uzasadnieniu swojego środka odwoławczego podnosi, że w zakładzie karny przebywa od 17. 08. 2013r., a jego zachowanie jest nienaganne. W jego aktach są same wnioski nagrodowe. Ani razu nie był karany dyscyplinarnie. Odbywając karę pozbawienia wolności, wykonuje pracę w PP G., gdzie nie ma żadnych zastrzeżeń do jego pracy. Ma bardzo chorego ojca, który jest po czterech zabiegach chemioterapii, a ostatnio jego stan bardzo się pogorszył. Opiekująca się nim matka skazanego, która także jest na rencie chorobowej. Potrzebna jest im pomoc finansowa i zapewnienie ogrzewania na

zime. Bardzo żałuje, że dopuścił się przypisanych mu czynów, przez które stracił wszystko w życiu. Dlatego prosi o udzielenie mu zaufania i warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja skazanego, kwestionująca rozstrzygnięcie o karze łącznej pozbawienia wolności, okazała się nieuzasadniona i dlatego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Ponieważ skazany w swojej apelacji nie kwestionuje zaskarżonego wyroku w przedmiocie zakresu skazań objętych wyrokiem łącznym, ani też wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności ukształtowanej przez Sąd Rejonowy w zaskarżonym wyroku, krótko tylko stwierdzić należy, że Sąd ten zasadnie pozostawił bez procesowej ingerencji wyrok łączny Sądu Rejonowego w Białogardzie z dnia 16 października 2007r., sygn. VI K 263 / 07, natomiast uwzględniając nową sytuację faktyczną i prawną jaką wygenerowało skazanie P. K. wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 2 lipca 2014r., sygn. IV K 819 / 13, prawidłowo rozwiązał wyrok łączny Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 8 września 2014r., sygn. II K 167 / 14. W następstwie takiego rozstrzygnięcia dokonał również prawidłowej analizy wyroków jednostkowych, przyjmując, że warunki

do połączenia kar pozbawienia wolności zachodzą dla wyroków Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 22 stycznia 2014r., sygn. VI K 991 / 13, Sądu rejonowego w Szamotułach z dnia 5 marca 2014r., sygn. II K 1551 / 13 oraz Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 2 lipca 2014r., sygn. IV K 819 / 13. Zasadnie następnie umorzył postępowanie karne – kierując się przepisem art. 572 kpk – w stosunku do pozostałych niepodlegających łączeniu wyroków skazujących P. K..

Przechodząc do apelacji skarżącego, którą należy uznać za opartą na zarzucie błędnych ustaleń faktycznych w zakresie prognoz kryminologicznych wobec skazanego oraz w następstwie tego na zarzucie rażącej niewspółmierności kary łącznej pozbawienia wolności, stwierdzić trzeba, że zakres zaskarżenia oraz kierunek postulowanej apelacją zmiany zaskarżonego wyroku powoduje, że apelacja ta jest oczywiście bezzasadną. Jak wyżej wskazano skazany nie kwestionuje samego wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności. Jednocześnie ze uwagi na niekorzystanie z pomocy kwalifikowanego podmiotu, złożył wniosek o warunkowe zawieszenie wykonania wobec niego kary pozbawienia wolności w sytuacji, gdy nie ma ku temu żadnej, przewidzianej przepisami prawa karnego, możliwości. Mające zastosowanie wobec skazanego przepisy karnomaterialne regulujące kwestię orzekania o karze łącznej, obowiązujące przed dniem 1 lipca 2015r., w Rozdziale IX Kodeksu karnego zawierają szczególne unormowanie upoważniające do zastosowania wobec skazanego środka probacji z art. 69 kk (w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015r.), jakim jest przepis art. 89 § 1 kk. Zgodnie z jego treścią wobec skazanego „ w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, sąd może w wyroku łącznym warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 69 kk” . Jest to jedyny przepis, który określa warunki, w jakich możliwe jest zawieszenie wykonania kary łącznej orzekanej w wyroku łącznym. Zgodnie z tym przepisem, warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej pozbawienia wolności jest możliwe tylko wówczas, gdy dochodzi do połączenia skazań za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, a więc co najmniej jedna z kar jednostkowych, podlegających połączeniu, musi być orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Nie jest więc dopuszczalne warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej w sytuacji, gdy wszystkie podlegające połączeniu kary jednostkowe orzeczone zostały bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, jak ma to miejsce w stosunku do skazanego P. K. (tak m. in.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2013r., sygn. III K 335 / 12, LEX (...)).

Już tylko dodatkowo Sąd Okręgowy zauważa, że te okoliczności, które dotyczą stanu zdrowia rodziców skazanego, a które skazany powołuje w apelacji, a także w piśmie procesowym z dnia 25 listopada 2015r. i które dokumentuje kopiami informacji medycznych, a także te okoliczności, które odnoszą się do przebiegu procesu wykonywania przez skazanego kary pozbawienia wolności, były przez Sąd Rejonowy brane pod uwagę i znalazły swój wyraz w prawidłowo ukształtowanym wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności. Bez wpływu jednak pozostają one na materialnokarne kwestie związane z możliwością zastosowania wobec skazanego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania tej kary.

Reasumując stwierdzić należy, że art. 89 § 1 kk, stanowiący podstawę do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania, nie znajduje zastosowania w przedmiotowym postępowaniu o wydanie wyroku łącznego obejmującym trzy skazania, w których orzeczono o karach pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszonych ich wykonania.

Zważywszy na powyższe, nie ma jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia zarzutów podniesionych w apelacji, a tym samym zmiany wyroku w kierunku w niej postulowanym.

W tej sytuacji zaskarżony wyrok łączny Sądu Rejonowego należało uznać za trafny i na mocy art. 437 § 1 kpk utrzymać go w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk, uwzględniając aktualne warunki osobiste i materialne skazanego, Sąd Okręgowy zwolnił go od ponoszenia należnych Skarbu Państwa wydatków za postępowanie odwoławcze.

SSO Ryszard Małachowski SSO Władysława Motak SSO Magdalena Miłkaszewicz